

Novinka MARIUSZE SZCZYGIEŁA
hledá životní moudrost a podstatu bytí

Kaleidoskop pravd

LITERATURA Polského mistra reportáže, znalce českého prostředí i české povahy a oblíbeného autora mezinárodně oceňovaných knížek, z nichž nejznámější je *Gottland*, není třeba tuzemskému čtenáři představovat. Padesátiletík **Mariusz Szczygieł** po prožití osobní ztráty přehodnocuje svůj život a v *Projektu: pravda*, pětasedmdesáti krátkých reportážích-fjetonech-anketách, se snaží dobrat pravdu o světě, ve kterém žijeme. Tento pokus ovšem musí nutně předem ztroskotat, protože pravda je neuchopitelná. Autor tedy vystupuje spíš jako pozorovatel, aniž by sám vyslovil svůj jasný názor. Řadí vedle sebe kréda známých osobností a své postfety z pobytu v USA; pohrává si s otázkami životních pravd a táže se, zda se Bůh vyvíjí, zda může báseň chápát člověka, zda je kvantová fyzika nade vším, zda se pláčem stáváme lepšími...

Mariusz Szczygieł

Ateistický spisovatel skoro zoufale pátrá po nějakém východisku. Někdy se zdá, že se kloní k pravdě české fotografky Lenky Faltejskové, jejíž snímky knihu dotvářejí (... sotva vyjdeme na ulici, jsme součástí nějaké kompozice, i kdybychom třeba žili pro nic...), jindy k názoru

FOTO PROFIMEDIA.CZ

předválečného prozaika, politika a novináře Jana Herbena, který doporučuje podrobit se pokorně zákonu přírody, protože všichni jsme vlastně malí mravenečkové (významné spisovatele nevyjimaje), po nichž nezůstane nic než krásný letní den. Szczygieł nazval knížku *Projekt: pravda*, ale zdá se, že usiluje najít spíše životní moudrost s co nejšířší platností.

Současná tendence „post-truth“, kdy veřejné mínění spíš než objektivní fakta utvářejí osobní názory a apel na city, staví do popředí osobní zájem každého člověka. Autor tedy dává příležitost čtenáři, aby se zamyslel sám nad sebou a nad „svou pravdou“ prožívání života; pobaví ho konstatováním, že „všechny pravdy jdou stranou, když dojde k ujiždějící autobus, a tato událost převáží nad všemi cíli...“

ALENA SVOZILOVÁ

XXXXX